

Bartók Béla

mérnök

MINDENT MEGTANULTUNK AZ ÓRÁK ALATT

Emlémem igen sok van (idősebb korban még inkább emlékszik vissza az ember a fiatalkori eseményekre), és visszatekintve nyugodtan mondhatom, hogy nagyon szívesen emlékszem vissza a Mintában töltött nyolc évre. Nagyon szerettem oda járni, és még ma is nagyon tudom értékelni az ottani tanítási módszereket, amelyeknek lényegét talán a vakbél-műtétemet végző — ugyancsak „Mintás” — dr. Lukács Tibor főorvos fejezte ki műtét közben; nevezetesen, hogy mindent megtanultunk az órák alatt, és a délutánjaink szabadok voltak.

Nagyon szerettem kiváló tanárainkat, akiknek sok mondását ma is őrzöm, és szerettem a „kocák” óráit, amelyeken sokszor kitombolhattuk magunkat, de később többükkel találkoztam az életben, és akkor közösen tudtuk feleleveníteni a tréfás helyzeteket.

Nagyon jók voltak a vasárnapi kirándulások, az akkor még ritkaságszámba menő évvégi többnapos túrák, amelyeken annyit lehetett tanulni, és nagyon szerettük hallani azokat az „élménybeszámolónak” nevezhető visszaemlékezéseket, melyekkel az I. világháború harctereiről és hadifogságból visszatért

tanáraink (1920-ban voltam első, tehát 10 éves kisdíák) a tanmenettől függetlenül a valóságot ismertették.

Talán nem helyes, ha egyes tanárokról név szerint is megemlékezem, hiszen annyian voltak (sajnos, valamennyien halottak), mégis ma is nagy szeretettel gondolok vissza Gombos Albin földrajz- és történelemtanárunkra, aki saját elvesztett gyermeke helyett minden szeretetét ránk^é pazarolta; Papp Ferenc magyartanárunkra, aki Gyulai Pál tanítványaként közvetlen kapcsolatot tudott teremteni a múlt század irodalomtörténetéhez; Schidella István nyolc éven át volt osztályfőnökünkre; Szíjártó Miklós számtantanárra, akinek tanítványa volt többek között az atomtudósok többsége; csodálattal emlékszem vissza a polihisztor Wágner Józsefre, aki németre, görögre, énekre és gyorsírásra (!) tanított, valamennyire jó módszerrel, és a többi sokra, akikre mindig tisztelettel gondolok.

A maiaknak és a jövő diákoknak azt kívánom, hogy ők is így gondoljanak vissza a mai időkre a 150 éves évfordulón!